

Øjeblikket selvfølgelig staar frit og kan ændre vor Arbejdsløshedslovgivning, naar vi vil, vil derimod nærværende Konvention, hvis vi giver vor Tilslutning til dens Ratifikation, være gældende for et Tidsrum af 10 Aar. Det maa selvfølgelig medføre, at man i Udvalget nøje maa overveje, om det er rigtigt at vedtage Lovforslaget, som det ligger, saaledes at man i 10 Aar binder sig til, at den samme Tilstand, som vi i Øjeblikket har her i Danmark, skal vedblive at være gældende. Jeg kan anbefale Lovforslaget til velvillig og grundig Behandling i et Udvalg.

Det næste er Forslag til Rigsdagsbeslutning med Hensyn til to af den internationale Arbejdskonference i Washington i Aaret 1919 vedtagne Henstillinger vedrørende Arbejdsløshed. Den første Henstilling angaar Arbejdsanvisningskontorer, den anden Henstilling Hvervning af Grupper af Arbejdere i et Land til Arbejde i et andet Land.

Med Hensyn til Arbejdsanvisningskontorerne har der i Socialraadet været nogen Uenighed om, hvilke Erhverv der faldt ind derunder. Man er dog enedes om at betragte Landbrug og Søfart som faldende udenfor, Søfarten, fordi der allerede har været afholdt en særlig Konference derom, og Landbruget, fordi dets Forhold ad Aare skal optages til særlig Overvejelse. Jeg kan ganske slutte mig til, at disse to Erhverv falder udenfor.

For Landbrugets Vedkommende gælder der ganske andre Forhold end for de Fag, der allerede nu falder ind under Arbejdsanvisningskontorerne. Jeg vil her gerne sige om de nuværende Fæstekontorer, at de staar for mig som en Nødvendighed — jeg kunde fristes til at sige som et nødvendigt Onde. De er ikke altid lige tiltalende, men jeg tror ikke, man kan undvære dem. For Resten tror jeg, at Landbruget som Regel hjælper sig selv baade uden Arbejdsanvisningskontorerne og uden Fæstekontorerne, og jeg tror, det staar sig bedst, naar det er i Stand dertil.

Der er ogsaa af Socialraadet peget paa Nødvendigheden af at bevare de saakaldte Husgerningskontorer, som vi har i Øjeblikket. Jeg vil indrømme, at det kneb mig lidt at forstaa Motiveringen, da jeg gennemlæste Socialraadets Betænkning. Man udtaler deri, at Husgerningskontorerne er nødvendige af Hensyn til en Række Fag, f. Eks. Malerne. Det faldt mig lidt vanskeligt at forstaa, hvilken Forbindelse der var mellem Malerfaget og Husgerningskontorerne, idet jeg ikke antog, at disse gav sig af med at anwise Malere. Nu har jeg faaet oplyst fra

sagkyndig Side, at Sammenhængen mellem de to Ting er, at Malerne ikke kan komme i Gang med Arbejdet, før Rengøringskonerne eller -mændene har foretaget den nødvendige Rengøring, og som Følge heraf er Malerfaget interesseret i, at Husgerningskontorerne bibeholdes. Jeg finder ikke, at der er Anledning til at lægge Husgerningskontorerne nogen som helst Hindring i Vejen fra Lovgivningsmagtens Side, og det mener man heller ikke, man gør, hvis man vedtager dette Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Hvad Handelen angaar, oplyses det, at den har sine egne Engageringskontorer, og at man saare nødig vil give Afkald paa dem; men heller ikke det Forhold mener man, man griber ind i ved at vedtage nærværende Forslag til Rigsdagsbeslutning. Det er nemlig en gratis Anvisning, der her finder Sted, og den kommer som Følge deraf ikke ind under disse Bestemmelser.

Hvad angaar det sidste Punkt i Forslaget til Beslutning, Hvervning af Grupper af Arbejdere i et Land til Arbejde i et andet Land, menes der heller ikke, at Landbruget falder herind under, og det mener jeg heller ikke. Der tales i denne Henstilling om „Industrier“, og selvfølgelig kan der være delte Meninger om, hvorvidt Landbrug er Industri eller ikke. Man kan sige, at man har Sukkerroeindustri indenfor Landbruget, og det kan ikke benægtes. Men man regner i Virkeligheden alligevel ikke Landbruget for en Industri.

Jeg vil ikke gaa i Enkeltheder, da Sagen vil blive drøftet i Udvalg, men skal blot sige, at der er en Enkelthed, som jeg er noget betænkelig ved, nemlig den, at selv om der opnaas Overenskomst om Hvervning af Arbejdere, kan Ministeren hindre den. Det forekommer mig, at det, at Hvervning af den nævnte Art overhovedet ikke kan ske uden vedkommende Ministers Tilladelse, er en noget for stor Myndighed at lægge i Enkeltmands Haand. Ærede Medlemmer maa ikke forstaa mig saaledes, at jeg ønsker, at saadan Hvervning skal ske i nogen vid Udstrækning, men eet er, at man ikke ønsker den fremmet i nogen vid Udstrækning, et andet, at man nærer nogen Betænkelighed ved at lægge saa stor Myndighed i Enkeltmands Haand, selv om denne Enkeltmand er en højtåret Minister. Ogsaa dette Forslag kan jeg anbefale til hurtig og grundig Overvejelse i et Udvalg.

Det sidste er Forslag til Rigsdagsbeslutning med Hensyn til en af den internationale Arbejdskonference i Washington i Aaret 1919 vedtagne Henstilling angaaende fremmede Arbejders Retsstilling. Forslaget